2026/2133

18.9.2026

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/2133

z dnia 18 września 2026 r.

nakładające tymczasowy środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. ([1]), w szczególności jego art. 5 i 7,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 11 marca 2015 r. ([2]), w szczególności jego art. 3 i 4,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ([3]), w szczególności jego art.113 ust. 3 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem ds. Środków Ochronnych ustanowionym na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/478 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/755,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. KONTEKST

(1) Dnia 27 marca 2026 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu 1) niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych („GOES") oraz 2) blach stalowych i rdzeni („SLC"), nawet pakietowanych lub zwijanych ([4]).

(2) Postępowanie wszczęto na wniosek trzech państw członkowskich (Niemiec, Francji i Polski) złożony 2 marca 2026 r. Analiza wniosku wykazała, że tendencja wzrostowa w przywozie GOES i SLC oraz warunki, w jakich przywóz ten się odbywa, powodują poważną szkodę lub grożą spowodowaniem takiej szkody w odniesieniu do przemysłu Unii.

(3) W celu uzyskania informacji niezbędnych do przeprowadzenia dogłębnej oceny 27 marca 2026 r. Komisja opublikowała kwestionariusze dla unijnych producentów, importerów i użytkowników produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag w terminie 21 dni. W tym samym dniu Komisja opublikowała nieopatrzoną klauzulą poufności wersję wniosku zawierającą kluczowe dane statystyczne dotyczące przywozu i dostępne wskaźniki szkody.

(4) Po wszczęciu postępowania Komisja otrzymała 34 odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i 65 niezależnych zgłoszeń od unijnych producentów, eksporterów, importerów, użytkowników, stowarzyszeń i organów państw trzecich oraz przeprowadziła posiedzenia wyjaśniające z udziałem 30 zainteresowanych stron.

(5) Komisja przeprowadziła szczegółową weryfikację informacji przekazanych przez producentów unijnych na potrzeby wstępnego ustalenia. W tym celu na miejscu zweryfikowano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch znanych unijnych producentów GOES z siedzibą w Niemczech i w Polsce. Weryfikacje obejmowały dane dotyczące spółek zależnych producentów GOES z siedzibą we Francji i w Republice Czeskiej. Całkowita produkcja GOES obu producentów i ich spółek zależnych stanowi 100 % całkowitej unijnej produkcji GOES. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez dwóch głównych unijnych producentów SLC – LTC i Lagor, obydwaj z siedzibą we Włoszech – również zostały zweryfikowane na miejscu. Przeprowadzono też wizytę w siedzibie producenta transformatorów w Niderlandach (SGB-Smit).

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu, Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/478/oj.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich, Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/2017-05-19.

([3]) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym – akt końcowy – deklaracje rządów państw członkowskich Wspólnoty i państw EFTA – uzgodnienia – uzgodniony protokół – oświadczenia jednej lub kilku Umawiających się Stron Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.

([4]) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie środków ochronnych dotyczącego przywozu niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych (Dz.U. C, C/2026/1848, 27.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1848/oj).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM WYJAŚNIAJĄCYM I PRODUKT PODOBNY LUB PRODUKTY BEZPOŚREDNIO KONKURENCYJNE

(6) Produktem objętym postępowaniem wyjaśniającym, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, są 1) niektóre wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych („GOES") oraz 2) blachy stalowe i rdzenie, nawet pakietowane lub zwijane („SLC"), do stosowania w transformatorach i wzbudnikach. GOES są obecnie objęte kodami CN 7225 11 00 i 7226 11 00. SLC są obecnie objęte kodem CN 8504 90 13.

(7) Komisja wstępnie ustaliła, że GOES i SLC produkowane przez producentów unijnych, zwane „produktem podobnym", są podobne do produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym i bezpośrednio wobec niego konkurencyjne. Zarówno krajowe, jak i przywożone produkty mają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. Służą identycznym celom i są oferowane za pośrednictwem podobnych lub identycznych kanałów sprzedaży klientom, którzy mogą je nabywać zarówno od dostawców krajowych, jak i zagranicznych. W związku z tym istnieje znaczny poziom konkurencji między produktem objętym postępowaniem wyjaśniającym a produktem wytwarzanym przez producentów unijnych.

(8) Komisja stwierdziła również w wyniku wstępnej analizy występowanie istotnej współzależności i silnej konkurencji między GOES a SLC. GOES są głównym materiałem do produkcji SLC. GOES są cięte wzdłużnie na blachy, a następnie pakietowane w celu utworzenia rdzenia, który jest później wbudowywany w transformator. Ustalono, że unijni producenci transformatorów nabywają GOES albo SLC i mają zakłady przetwórcze, które umożliwiają im cięcie GOES na blachy i ich pakietowanie w celu wytwarzania rdzeni. Kiedy nabywają oni GOES, mogą przetwarzać je na blachy i rdzenie we własnych zakładach produkcyjnych. Ten poziom integracji pokazuje. że producenci transformatorów mają pewną elastyczność po stronie zaopatrzenia i mogą przechodzić od zakupu GOES do zakupu SLC w zależności od sytuacji rynkowej.

(9) Dane przedłożone przez producentów GOES potwierdzają, że sprzedają oni GOES dwóm kategoriom klientów, tj. producentom blach i rdzeni z jednej strony i producentom transformatorów z drugiej strony. Ustalenie to potwierdzono w drodze weryfikacji na miejscu przedłożonych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że GOES i SLC są produktami wzajemnie konkurencyjnymi.

(10) Komisja odrzuca więc argumenty kilku stron twierdzących, że GOES i SLC nie są produktami podobnymi ani bezpośrednio konkurencyjnymi, ponieważ są one zasadniczo przekształconymi produktami o różnych zastosowaniach i właściwościach technicznych. Ze względu na wysoki poziom współzależności, presję konkurencyjną i łatwe przechodzenie od jednego rodzaju produktu do drugiego GOES, blachy i rdzenie są wzajemnie bezpośrednio konkurencyjne i powinny być uważane za produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym.

(11) Po wszczęciu postępowania duża liczba zainteresowanych stron, w tym producenci unijni i kilku producentów transformatorów, stwierdziła, że SLC wbudowane w transformator powinny stanowić część produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym, a zatem powinny podlegać środkom w przypadku ich nałożenia przez Komisję.

(12) Komisja zgadza się z tym stwierdzeniem. Podczas gdy GOES są produktem wyższego szczebla, SLC są produktem bezpośrednio niższego szczebla, zaś transformatory stanowią kolejny produkt niższego szczebla w łańcuchu wartości. Podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne GOES i SLC, tj. wydajne przesyłanie energii elektrycznej, nie ulegają zmianie po ich wbudowaniu jako rdzeń w transformator.

(13) GOES występują w różnych klasach jakości, które mierzy się poziomem strat magnetycznych wyrażonym w watach na kilogram. Im niższe straty magnetyczne, tym wydajniej przesyłana jest energia elektryczna. Różne klasy jakości mają znaczący wpływ na cenę.

(14) Aby prawidłowo sklasyfikować GOES, Komisja dokładnie przeanalizowała odpowiedzi użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu i przedłożone przez nich uwagi. Komisja wstępnie sklasyfikowała GOES w następujący sposób, na podstawie strat magnetycznych wyrażonych w watach na kilogram, co jest powszechnie przyjętą jednostką miary: klasa wysoka: < 0,7 W/kg, klasa średnia od 0,7 W/kg do 0,9 W/kg oraz klasa zwykła: > 0,9 W/kg.

3. PRODUCENCI UNIJNI

(15) Producentami unijnymi są producenci GOES i SLC („przemysł Unii"). Producentami GOES są: ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy, ThyssenKrupp Electrical Steel UGO S.A.S., Isbergues, Francja (podmiot powiązany z ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH), Stalprodukt S.A., Bochnia, Polska, GO Steel Frydek Mistek a.s., Frýdek-Místek, Republika Czeska (podmiot powiązany ze Stalprodukt S.A.).

(16) Wszyscy wyżej wymienieni producenci współpracowali w postępowaniu przez przesłanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Przedsiębiorstwa ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH i Stalprodukt S.A. zostały zweryfikowane na miejscu. Weryfikacje obejmowały też częściowe dane dotyczące powiązanych jednostek zależnych.

(17) Producenci unijni SLC składają się z około 8 przedsiębiorstw, z których większość ma siedzibę we Włoszech. Pięciu z tych producentów przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a dwóch z nich zweryfikowano na miejscu. Ustalono, że niektórzy z tych producentów częściowo przenieśli produkcję SLC do państw spoza Unii, w tym do Turcji i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

(18) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że producenci SLC nie są częścią przemysłu Unii, ponieważ przetwarzają oni zarówno przywożone, jak i unijne GOES na SLC. W związku z tym należy ich raczej traktować jako importerów.

(19) Komisja odrzuciła ten argument. Producenci SLC, których strony te nazywały „centrami serwisowymi", wytwarzają produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym przez przetwarzanie GOES – niezależnie od tego, czy GOES pochodzą z UE czy z państwa trzeciego – w wyroby SLC w swoich zakładach produkcyjnych na terytorium Unii. W związku z tym producenci SLC stanowią część przemysłu Unii.

4. **WZROST PRZYWOZU**

(20) Na podstawie informacji Eurostatu oraz informacji przekazanych przez producentów unijnych Komisja przeprowadziła analizę wzrostu przywozu produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym w latach 2021–2025 („okres badany").

(21) W swojej ocenie zmian w przywozie Komisja nie uwzględniła wielkości przywozu z niektórych państw, które należy wyłączyć z zakresu środków tymczasowych, w szczególności: Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), państw EFTA, Kenii oraz Ukrainy. Z uwagi na ścisłą integrację rynkową z członkami EOG/EFTA całkowite wartości przywozu z tych krajów oraz niewielkie ryzyko wystąpienia przesunięcia handlu Komisja uważa, że produkty podlegające ocenie pochodzące z Norwegii, Islandii i Liechtensteinu powinny zostać wyłączone ze stosowania niniejszego rozporządzenia, Przywóz z Kenii jest wyłączony na podstawie umowy dwustronnej ([5]), ([6]), a Ukraina jest wyłączona na podstawie zawieszenia rozporządzenia w sprawie środków ochronnych ([7]), ([8]). W okresie badanym nie zgłoszono żadnego przywozu z Islandii, Liechtensteinu i Kenii, a przywóz z Norwegii i Ukrainy stanowił odpowiednio 0,0009 % i 0,0006 % całkowitego przywozu do UE produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym.

(22) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii poprzez zsumowanie sprzedaży przemysłu unijnego w Unii i przywozu do Unii. Informacje na temat przywozu pozyskano od Eurostatu. Wielkość produkcji ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez producentów unijnych.

(23) Łączny przywóz produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym kształtował się w następujący sposób:

Tabela 1

wielkość przywozu, produkcja, konsumpcja oraz przywóz w stosunku do produkcji i konsumpcji

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Przywóz GOES i SLC w tonach	135 140	180 871	181 761	223 580	297 079
indeks 2021 = 100	*100*	*134*	*134*	*165*	*220*
Przywóz GOES w tonach	101 617	134 440	132 732	172 006	227 396
indeks 2021 = 100	*100*	*132*	*131*	*169*	*224*

([5]) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.

([6]) Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Republiką Kenii, ELI: http://data.europa.eu/eli/ agree_internation/ 2024/1648/oj.

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1153 z dnia 5 czerwca 2025 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w odniesieniu do przywozu produktów ukraińskich do Unii (Dz.U. L, 2025/1153, 5.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1153/oj.

([8]) https://www.federalregister.gov/documents/2025/06/09/2025-10524/adjusting-imports-of-aluminum-and-steel-into-the-united-states.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Przywóz SLC w tonach	33 523	46 431	49 029	51 574	69 683
indeks 2021 = 100	*100*	*139*	*146*	*154*	*208*
Produkcja (w tonach)	336 555	363 039	332 378	336 553	306 539
indeks 2021 = 100	*100*	*108*	*99*	*100*	*91*
Przywóz w stosunku do produkcji (współczynnik)	0,40	0,50	0,55	0,66	0,97
indeks 2021 = 100	*100*	*124*	*136*	*165*	*241*
Konsumpcja w tonach	397 698	450 172	435 769	480 947	525 088
indeks 2021 = 100	*100*	*113*	*110*	*121*	*132*
Przywóz w stosunku do konsumpcji (współczynnik)	0,34	0,40	0,42	0,46	0,57
indeks 2021 = 100	*100*	*118*	*123*	*137*	*166*

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(24) Z analizy tendencji w przywozie produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym wynika, że w okresie badanym wielkość przywozu wzrosła o 120 % w ujęciu bezwzględnym, o 141 % w porównaniu z produkcją unijną i o 66 % w porównaniu z konsumpcją w Unii.

(25) Pierwszy znaczny wzrost przywozu o 34 % miał miejsce w latach 2021–2022. Przywóz utrzymywał się na podobnym poziomie w 2023 r., a następnie wzrósł o 23 % w 2024 r. i o 33 % w 2025 r. W 2025 r. udział przywozu z Chin w łącznym przywozie wynosił 53 %, a kolejne miejsca zajęły Japonia (20 %), Turcja (13 %) oraz Korea i Zjednoczone Emiraty Arabskie (4 %). Udział przywozu z Chin wzrósł w okresie badanym z 20 % do 53 %, natomiast udział przywozu zmniejszył się w tym samym okresie w przypadku Japonii (z 25 % do 20 %), Turcji (z 16 % do 13 %) i Korei (z 9 % do 4 %).

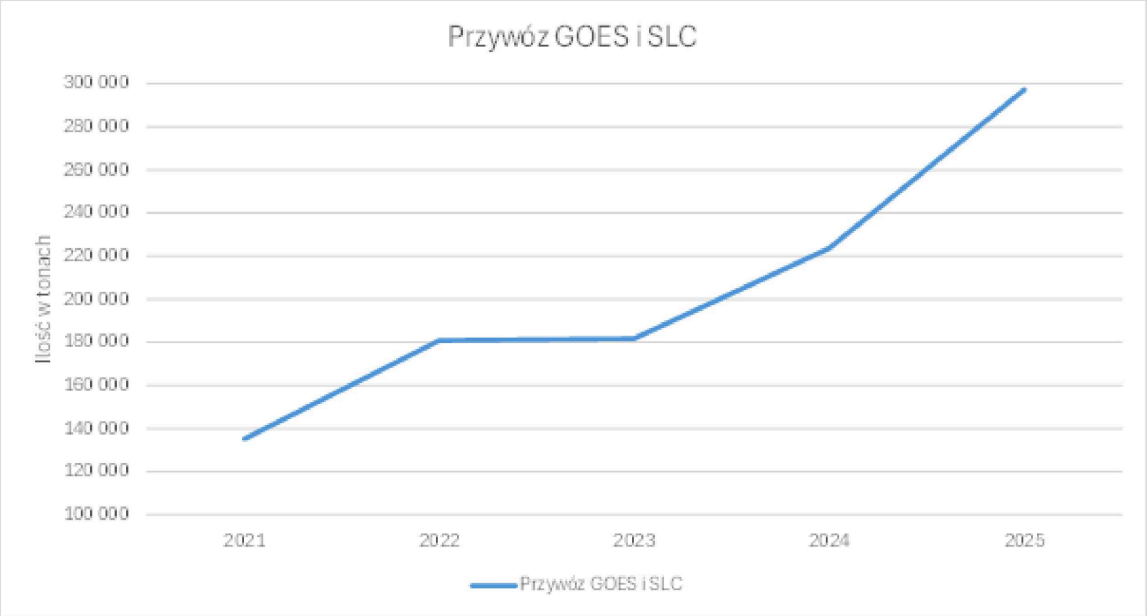

(26) Ceny importowe powinny być oceniane według rodzaju produktu i należy dokonać rozróżnienia między ceną GOES, blach i rdzeni. Ceny importowe GOES i SLC wzrosły o 78 % w latach 2021–2023, zaczęły spadać w 2024 r., zaś w 2025 r. wzrosły o 27 % w porównaniu z 2021 r. Ponadto GOES należy rozróżnić według klas. Krajowe ceny sprzedaży GOES są dostępne jedynie na poziomie zagregowanym, bez podziału na poszczególne klasy, podczas gdy ceny importowe są dostępne w podziale na klasy.

(27) Nie można rozróżnić cen importowych blach i rdzeni, ponieważ są one przywożone z tym samym kodem CN. Na podstawie badań rynkowych można jednak wstępnie stwierdzić, że przywóz ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich obejmuje niemal wyłącznie blachy oraz że cena importowa rdzeni powinna być średnią z pozostałego przywozu.

Tabela 2

Ceny importowe GOES i SLC, GOES i rdzeni

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Ceny importowe GOES i SLC (EUR/t)	2 169	3 379	3 863	2 826	2 746
indeks 2021 = 100	*100*	*156*	*178*	*130*	*127*
Ceny importowe GOES (EUR/t)	1 904	3 046	3 448	2 432	2 405
indeks 2021 = 100	*100*	*160*	*181*	*128*	*126*
Ceny importowe rdzeni (EUR/t)	2 950	4 342	5 024	4 233	3 970
indeks 2021 = 100	*100*	*147*	*170*	*144*	*135*

Źródło: EUROSTAT

(28) Komisja stwierdza zatem, że produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym jest przywożony w zwiększonych ilościach. Nastąpił znaczny wzrost przywozu, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w ujęciu względnym. Wniosek ten wynika z kompleksowej analizy danych dotyczących całego okresu objętego postępowaniem wyjaśniającym i jest poparty zarówno całościową analizą, jak i analizą na poziomie zdezagregowanym, w podziale na kategorie produktu. Dane te potwierdzają, że wzrost przywozu jest wystarczająco niedawny, nagły i wyrazisty oraz znaczący w przypadku produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym w ujęciu globalnym, co znajduje potwierdzenie na poziomie kategorii produktu.

5. NIEPRZEWIDZIANY ROZWÓJ SYTUACJI

(29) Komisja doszła do wstępnego wniosku, że znaczny wzrost przywozu GOES i SLC do Unii jest bezpośrednią konsekwencją nieprzewidzianych wydarzeń, które nie tylko prowadzą do zakłóceń równowagi w międzynarodowym handlu produktem objętym postępowaniem wyjaśniającym, lecz także pogłębiają te zakłócenia.

(30) Światowy rynek stali, w tym sektor GOES, charakteryzuje się nadwyżką mocy produkcyjnych, przy czym światowe moce produkcyjne znacznie wzrosły w ostatnich latach. Już w 2024 r. same Chiny odpowiadały za nadwyżkę mocy produkcyjnych w zakresie GOES wynoszącą 600 000 ton (co odpowiada 20 % całkowitego popytu krajowego), zaś Indie, Korea i Japonia łącznie odpowiadały za dodatkowe 242 000 ton. Ten poziom wolnych mocy produkcyjnych wyraźnie kontrastuje z konsumpcją w UE, która w tym samym roku wyniosła 366 850 ton. W znacznym stopniu przyczynił się on do wzrostu wielkości przywozu obserwowanego na rynku unijnym.

(31) W przypadku nadwyżki mocy produkcyjnych na skalę światową producenci wytwarzają nadmierne ilości towarów, które starają się zbyć na rynkach, najlepiej na tych, na których mogą osiągnąć wysokie ceny. Rynek unijny, na którym dominowały takie wysokie poziomy cen, stał się atrakcyjnym celem dla takiej nadwyżki produkcji.

(32) Powyższe skutki zostały spotęgowane przez praktyki ograniczające handel na rynkach państw trzecich. W ostatnich latach stwierdzono, że inne główne rynki stają się w coraz większym stopniu zamknięte, ponieważ wiele krajów coraz częściej stosuje politykę handlową i instrumenty ochrony handlu w celu ochrony producentów krajowych. Od czasu wprowadzenia przez Stany Zjednoczone środków na podstawie sekcji 232 w 2025 r. ([9]) (50-procentowa stawka celna na wyroby ze stali, w tym GOES), przywóz GOES do Stanów Zjednoczonych zmniejszył się, co

([9]) https://www.federalregister.gov/documents/2025/06/09/2025-10524/adjusting-imports-of-aluminum-and-steel-into-the-united-states.

doprowadziło do przekierowania handlu i zwiększenia przywozu GOES do Unii. Ponadto rynek unijny pozostaje atrakcyjny ze względu na wielkość, ponieważ jest jednym z największych rynków GOES na świecie. Jedynie Chiny mają większy rynek krajowy niż Unia. Rynek ChRL podlega jednak środkom antydumpingowym dotyczącym przywozu z Japonii i Korei ([10]) wynoszącym od 37 % do 46 %, co skłoniło Japonię i Koreę do przekierowania części wywozu do Unii.

(33) Niektóre strony twierdziły, że globalna nadwyżka mocy produkcyjnych i cła USA na podstawie sekcji 232, na które powołuje się Komisja, nie powinny być uznawane za „nieprzewidziany rozwój sytuacji". Strony te dodały, że globalna nadwyżka mocy produkcyjnych została już wspomniana w przeglądzie wygaśnięcia środków antydumpingowych zakończonym w 2022 r., w związku z czym element ten nie powinien być zaskoczeniem.

(34) Komisja odrzuciła ten argument. Uczestnicy rynku mogą racjonalnie oczekiwać budowania zdolności przez swoich konkurentów zgodnie z tendencjami rynkowymi, takimi jak rosnąca konsumpcja. Jak wskazano w niniejszym rozporządzeniu, taki wzrost konsumpcji rzeczywiście zaobserwowano w okresie badanym. W najbliższej przyszłości spodziewany jest dalszy wzrost, na przykład w kontekście transformacji energetycznej i rosnącego zapotrzebowania na ośrodki przetwarzania danych. Z dowodów zawartych w aktach sprawy wynika jednak, że Chiny zbudowały już moce produkcyjne wyraźnie przewyższające zdolności absorpcyjne rynku. Fakt, że w czasie ostatniego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych ([11]) zaobserwowano już pewną nadwyżkę mocy produkcyjnych, nie oznacza, że można było przewidzieć nadwyżkę mocy produkcyjnych narastającą w okresie późniejszym.

(35) Ponadto GOES i SLC podlegają w Chinach stawce VAT w wysokości 13 %. Chiny w ramach swojej obecnej polityki podatkowej wprowadziły jednak ulgę w podatku VAT w wysokości 13 % mającą zastosowanie do wywozu SLC i transformatorów, w których montowane są SLC. Ulgi takiej nie wprowadzono jednak w odniesieniu do wywozu GOES. Oznacza to, że chińscy producenci eksportujący otrzymali zachętę do wywozu SLC i transformatorów. Takie ulgi w podatku VAT rząd chiński wprowadza w sposób selektywny, co pewien czas, w celu promowania wywozu niektórych produktów. Środki te są zatem nieoczekiwane dla uczestników rynku spoza Chin.

(36) W świetle tych okoliczności Komisja wstępnie stwierdziła, że nieprzewidziany rozwój sytuacji, w szczególności globalna nadwyżka mocy produkcyjnych, środki ochrony handlu stosowane przez państwa trzecie i ogólny wzrost ceł, zwłaszcza w USA, oraz chińskie ulgi w podatku VAT nie tylko doprowadziły do znacznego wzrostu przywozu GOES do Unii, lecz także będą nadal napędzać ten wzrost.

6. **ZOBOWIĄZANIA, KTÓRYCH SKUTKIEM BYŁ WZROST PRZYWOZU**

(37) Produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym obejmuje kilka pozycji taryfowych i w odniesieniu do wszystkich tych pozycji taryfowych Unia Europejska ma następujące zobowiązania taryfowe wynikające z koncesji taryfowych ustalonych w poprzednich rundach wielostronnych negocjacji handlowych ([12]):

Tabela 3

Stawki celne

Pozycja taryfowa	Stawka celna (zobowiązanie taryfowe)
7225 11 00	Bez cła
7226 11 00	Bez cła
8504 90 13	Bez cła

([10]) https://www.reuters.com/markets/commodities/china-extend-anti-dumping-duties-steel-product-japan-south-korea-eu-2022-07-22/#:~:text=Reuters%20Plus-,China%20to%20extend%20anti%2Ddumping%20duties%20on%20steel%20product%20from,during%20the%20year%2Dlong%20investigation.

([11]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/58 z dnia 14 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki po dokonaniu przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036, Dz.U. L 10 z 17.1.2022, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/58/oj.

([12]) http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj.

(38) Koncesje te są wpisane, w czasie dokonywania ustaleń wstępnych dotyczących środków ochronnych, do części I sekcja II unijnej listy koncesyjnej, poświadczonej jako lista EU CLXXIII – Unia Europejska w dniu 1 grudnia 2016 r. ([13]), z późniejszymi zmianami.

(39) W wyniku tych koncesji wpisanych na listę koncesyjną Unii Europejskiej, załączoną do GATT i stanowiącą jego integralną część na podstawie art. II ust. 7 GATT 1994, a także ze względu na zapisy zawarte w innych częściach GATT 1994 Unia Europejska ma w szczególności następujące zobowiązania zaciągnięte na mocy GATT 1994: art. XI ust. 1, zakazujący ograniczeń pozataryfowych w przywozie wyżej wymienionych produktów, oraz, co ważne, art. II ust. 1 lit. a) i art. II ust. 1 lit. b), zdanie pierwsze i drugie, GATT 1994. Zgodnie z art. II ust. 1 lit. b) zdanie pierwsze UE nie może, bez stosownego wyjątku, nakładać zwykłych ceł na przedmiotowy produkt w wysokości przekraczającej wartości określone i przewidziane w odpowiedniej części listy koncesyjnej UE, tj. stawkę wskazaną powyżej w odniesieniu do każdej z objętych nią pozycji taryfowych. Ponadto w czasie dochodzenia należności celne przywozowe stosowane przez UE w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym, znane również jako stawki celne stosowane względem kraju najbardziej uprzywilejowanego, były na maksymalnym poziomie dozwolonym w ramach zobowiązań taryfowych wskazanych powyżej.

(40) Produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym przywożono w zwiększonych ilościach w wyniku wyżej wymienionych zobowiązań podjętych na mocy GATT 1994 (art. XI ust. 1, art. II ust. 1 lit. a) i art. II ust. 1 lit. b) zdanie pierwsze i drugie GATT 1994), ponieważ zobowiązania te, w połączeniu z koncesjami taryfowymi wprowadzonymi przez Unię Europejską w ramach kolejnych rund wielostronnych negocjacji handlowych, przyczyniły się do poprawy i zabezpieczenia warunków dostępu do rynku Unii Europejskiej dla przywozu produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym. Wyżej wymienione zobowiązania taryfowe Unii Europejskiej spowodowały zatem wzrost przywozu i nie dały UE możliwości zwiększenia zwykłych ceł zamiast wprowadzenia środka ochronnego. Jednocześnie stanowi to wyjaśnienie, w jaki sposób przedmiotowe zobowiązania spowodowały wzrost przywozu, który powoduje poważną szkodę.

(41) Wspomniane zobowiązania wynikające z GATT uniemożliwiły jednocześnie UE zwiększenie stosowanych ceł przywozowych na przedmiotowy produkt. Były to zatem „zobowiązania Unii Europejskiej wynikające z GATT 1994, które ograniczyły jej zdolność do przeciwdziałania szkodzie wynikającej ze wzrostu przywozu lub jej naprawienia". Równocześnie Unia Europejska zawiesiła te zobowiązania w wyniku wprowadzenia środka ochronnego.

7. **POWAŻNA SZKODA**

7.1. **Sytuacja producentów unijnych**

(42) Aby wstępnie ustalić, czy istnieją dowody na wystąpienie poważnej szkody dla unijnych producentów produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym, Komisja, zgodnie z art. 9 rozporządzenia 2015/478 i art. 6 rozporządzenia 2015/755, zbadała tendencje w zakresie konsumpcji, produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży, udziału w rynku, cen, rentowności, zapasów, stopy zwrotu z zainwestowanego kapitału, przepływów środków pieniężnych oraz zatrudnienia w przypadku produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym w okresie badanym.

(43) Wskaźniki szkody wykazały ogólnie istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Po dość obiecującym ożywieniu gospodarczym w latach 2022 i 2023 po pandemii COVID-19 w 2024 r. nastąpiło znaczne pogorszenie koniunktury, a w 2025 r. nastąpiła nieznaczna, ale niewystarczająca poprawa.

(44) W okresie badanym, w kontekście rosnącej konsumpcji, wielkość produkcji spadła o 9 %, sprzedaż o 4 %, a udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się do 43 % (w porównaniu z 66 % w 2021 r.). Rentowność sprzedaży krajowej klientom niepowiązanym spadła w okresie badanym z 8,4 % do 3,6 %.

(45) Uznano, że taki poziom jest niemożliwy do przyjęcia w dłuższej perspektywie w sektorze kapitałochłonnym. Ponadto Komisja stwierdziła, że konieczny jest zysk docelowy w wysokości około 15 %, aby umożliwić inwestycje niezbędne do osiągnięcia i utrzymania jakości odpowiadającej najwyższej klasie produktu. Ten zysk docelowy opierał się na stopach zysku, które producenci unijni osiągnęli w latach 2022 i 2023 przed znacznym wzrostem przywozu.

(46) W związku ze wzrostem popytu o 32 % unijni producenci GOES zwiększyli moce produkcyjne o 9 %. Ze względu na presję przywozu wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło jednak z 85 % do 71 % w okresie badanym, a unijni producenci GOES stracili 35 % udziału w rynku.

([13]) Dokument WTO WT/Let/1220.

(47) Ogólnie rzecz biorąc, sytuacja gospodarcza unijnych producentów GOES (TK i Stalprodukt) wykazywała stałą tendencję spadkową w przypadku większości wskaźników szkody, natomiast sytuacja unijnych producentów SLC jest bardziej zróżnicowana, w zależności od ich modelu biznesowego, zwłaszcza od tego, czy pozyskiwali oni GOES głównie od producentów unijnych, czy z państw trzecich. Niektórzy z nich ponosili straty, podczas gdy inni osiągali zysk. Ogólnie Komisja ustaliła, że unijni producenci SLC, którzy polegali na dostawach GOES od producentów unijnych, ponieśli większą szkodę niż ci, którzy przynajmniej częściowo polegali na tanim przywozie, w szczególności z Chin.

(48) Analizując ogólną sytuację, można zauważyć, że konsumpcja w Unii, sprzedaż przez producentów unijnych oraz odpowiadający im udział w rynku kształtowały się w następujący sposób:

Tabela 4

Ceny importowe, krajowe ceny sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych i podcięcie cenowe

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Ceny importowe GOES i SLC (EUR/t)	2 169	3 379	3 863	2 826	2 746
indeks 2021 = 100	*100*	*156*	*178*	*130*	*127*
Krajowa cena sprzedaży GOES i SLC w UE (EUR/t)	2 270	3 529	3 529	2 826	2 896
indeks 2021 = 100	*100*	*155*	*155*	*124*	*128*
Podcięcie cenowe w przypadku GOES i SLC	4,5 %	4,3 %	- 9,5 %	0,0 %	5,2 %
indeks 2021 = 100	*100*	*96*	*- 212*	*0*	*116*

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Ceny importowe GOES (EUR/t)	1 904	3 046	3 448	2 432	2 405
indeks 2021 = 100	*100*	*160*	*181*	*128*	*126*
Krajowa cena sprzedaży GOES w UE (EUR/t)	2 062	3 441	3 325	2 579	2 803
indeks 2021 = 100	*100*	*167*	*161*	*125*	*136*
Podcięcie cenowe w przypadku GOES	7,7 %	11,5 %	- 3,7 %	5,7 %	14,2 %
indeks 2021 = 100	*100*	*150*	*- 48*	*74*	*185*

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Ceny importowe rdzeni (EUR/t)	2 879	4 270	4 934	4 038	3 796
indeks 2021 = 100	*100*	*148*	*171*	*140*	*132*
Krajowa cena sprzedaży rdzeni w UE (EUR/t)	3 568	4 684	4 980	4 235	4 186
indeks 2021 = 100	*100*	*131*	*140*	*119*	*117*
Podcięcie cenowe w przypadku rdzeni	19,3 %	8,8 %	0,9 %	4,6 %	9,3 %
indeks 2021 = 100	*100*	*46*	*5*	*24*	*48*

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(49) Producenci unijni sprzedają głównie GOES niższej klasy, podczas gdy przywóz składa się w dużej mierze z produktów wyższej klasy. Ze względu na odmiennie asortymenty GOES sprzedawanych na rynku krajowym i GOES przywożonych wszelkie obliczenia podcięcia cenowego oparte na średnich są ostrożne, a nawet niedoszacowane. W odniesieniu do rdzeni przeprowadzono oddzielną analizę podcięcia cenowego. w wyniku której na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu można było określić unijne ceny rdzeni i ekstrapolować ich ceny importowe z większą dokładnością. Dostępne dane nie pozwoliły na miarodajne obliczenie podcięcia cenowego w odniesieniu do blach.

(50) W przypadku GOES i SLC podcięcie cenowe występowało w latach 2021 i 2022. W 2023 r. światowe ceny rynkowe były na wyjątkowo wysokim poziomie, a ceny importowe były średnio wyższe niż ceny sprzedaży krajowej. W 2024 r. ceny importowe spadły i ponownie wystąpiło podcięcie cenowe. W 2025 r. podcięcie cenowe wyniosło 5,2 % w przypadku GOES i SLC na poziomie zagregowanym oraz 14,2 % w przypadku GOES i 9,3 % w przypadku rdzeni.

Tabela 5

Konsumpcja, sprzedaż krajowa na rzecz klientów niepowiązanych oraz udział w rynku krajowym

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Konsumpcja w tonach	397 698	450 172	435 769	480 947	525 088
indeks 2021 = 100	*100*	*113*	*110*	*121*	*132*
Sprzedaż krajowa na rzecz klientów niepowiązanych w tonach	262 558	269 301	254 008	257 368	228 009
indeks 2021 = 100	*100*	*103*	*97*	*98*	*87*
Udział w rynku krajowym	66 %	60 %	58 %	54 %	43 %

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(51) Konsumpcja stale rosła w okresie badanym, przy czym jedynie w latach 2022–2023 odnotowano niewielki spadek. Ogólnie w okresie badanym zwiększyła się ona o 32 %. Sprzedaż krajowa na rzecz klientów niepowiązanych początkowo oscylowała wokół wartości z 2021 r., ale w 2025 r. spadła o 13 % w porównaniu z 2021 r. Wzrost konsumpcji i spadek sprzedaży krajowej doprowadziły do znacznej utraty udziału w rynku krajowym z 66 % do 43 %.

Tabela 6

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Produkcja (w tonach)	336 555	363 039	332 378	336 553	306 539
indeks 2021 = 100	*100*	*108*	*99*	*100*	*91*
Moce produkcyjne (w tonach)	393 825	408 735	411 135	427 107	430 107
indeks 2021 = 100	*100*	*104*	*104*	*108*	*109*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	85 %	89 %	81 %	79 %	71 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(52) Produkcja w okresie badanym początkowo wzrosła o 8 %, a następnie powróciła do poziomów z 2021 r. i ostatecznie spadła o 9 % w 2025 r. w porównaniu z 2021 r. Z czasem moce produkcyjne stopniowo rosły i osiągnęły w 2025 r. wzrost o 9 % w porównaniu z 2021 r. Przy przeciwnych tendencjach w przypadku obu wskaźników wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 14 % w 2025 r. w porównaniu z 2021 r.

Tabela 7

Sprzedaż krajowa i wywóz do klientów niepowiązanych oraz ich rentowność

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Sprzedaż na rzecz krajowych klientów niepowiązanych w tonach	262 558	269 301	254 008	257 368	228 009
indeks 2019 = 100	*100*	*103*	*97*	*98*	*87*
Wywóz do klientów niepowiązanych w tonach	80 538	94 515	85 858	81 573	100 973
indeks 2019 = 100	*100*	*117*	*107*	*101*	*125*
Rentowność sprzedaży krajowej (% obrotu)	8,4 %	14,5 %	14,1 %	- 2,3 %	3,6 %
Rentowność wywozu (% obrotu)	8,3 %	16,4 %	14,2 %	- 1,9 %	4,4 %

Źródło: EUROSTAT i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(53) Rentowność wzrosła o 6,1 punktów procentowych w przypadku sprzedaży krajowej i o 8,1 punktów procentowych w przypadku wywozu w latach 2021–2022, ale drastycznie spadła w 2024 r. W 2025 r. nieznacznie się poprawiła, ale nadal utrzymywała się na niskim i niemożliwym do przyjęcia poziomie.

Tabela 8

Przepływy środków pieniężnych, stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału, zapasy i zatrudnienie

Rok	2021	2022	2023	2024	2025
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	51 240	166 298	157 549	91 611	108 224
indeks 2021 = 100	*100*	*325*	*307*	*179*	*211*
Stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału (%)	12,2 %	34,5 %	23,7 %	- 2,4 %	5,3 %
Zapasy (w tonach)	19 413	24 802	23 530	26 244	16 553
indeks 2021 = 100	*100*	*128*	*121*	*135*	*85*
Zatrudnienie	2 798	2 895	2 973	3 043	3 057
indeks 2021 = 100	*100*	*103*	*106*	*109*	*109*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(54) W okresie badanym przepływy środków pieniężnych wzrosły o 111 %. Stopa zwrotu z zainwestowanego kapitału była ujemna w 2024 r. i ogólnie spadła o 6,9 punktów procentowych w latach 2021–2025. W okresie badanym zapasy zmniejszyły się o 15 %. Zatrudnienie wzrosło symetrycznie wraz ze wzrostem mocy produkcyjnych o 9 % w 2025 r. w porównaniu z 2021 r.

7.2. **Wnioski**

(55) W związku z powyższym Komisja wstępnie stwierdziła, że producenci unijni ponoszą poważną szkodę, o czym świadczy w szczególności spadek produkcji i sprzedaży, znaczna utrata udziału w rynku, znaczne tłumienie cen oraz istotny spadek rentowności.

8. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(56) Komisja zbadała, czy zwiększony przywóz wyrządził poważną szkodę producentom unijnym. Ponadto Komisja przeanalizowała również, czy w tym samym czasie szkody producentom unijnym mogły przysporzyć inne znane czynniki, co podważyłoby istnienie związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a wzrostem przywozu.

8.1. **Wzrost przywozu**

(57) Komisja wstępnie ustaliła, że istnieje związek przyczynowy między zwiększonym przywozem produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym a poważną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

(58) Chociaż przywóz produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym wzrósł o 120 % w latach 2021–2025, producenci unijni, w szczególności producenci unijni GOES, ponieśli w tym samym okresie, w kontekście rosnącej konsumpcji, straty w postaci utraty produkcji, sprzedaży i znacznego udziału w rynku, co doprowadziło do spadku i niemożliwego do przyjęcia poziomu zysków.

(59) Komisja stwierdziła zatem wstępnie, że istnieje związek przyczynowy między wzrostem przywozu a poważną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

8.2. **Pozostałe znane czynniki**

(60) Aby upewnić się, że poważna szkoda nie wynika z czynników innych niż wzrost przywozu, Komisja przeprowadziła wstępną analizę mającą na celu ustalenie, czy do poważnej szkody poniesionej przez producentów unijnych mogły przyczynić się inne czynniki, a zarazem odróżniła wpływ tych czynników od skutków zwiększonego przywozu, w celu wstępnego ustalenia, czy istnieje rzeczywisty i istotny związek przyczynowo-skutkowy.

(61) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że producenci unijni odczuwają skutki wysokich cen energii w Unii, a nie zwiększonego przywozu. Ceny energii w Unii rzeczywiście są na ogół wyższe niż w niektórych innych regionach świata. W normalnych warunkach rynkowych producenci mogą jednakże odzwierciedlać wzrost kosztów w cenach sprzedaży i w ten sposób utrzymać zyski na rozsądnym poziomie. Zwiększony przywóz uniemożliwił producentom unijnym podniesienie cen sprzedaży w stopniu wystarczającym do pokrycia wzrostu ceny energii. Szkoda była zatem rezultatem nie wzrostu kosztów jako takiego, lecz – spowodowanej zwiększonym przywozem – niezdolności producentów unijnych do dokładnego odzwierciedlenia tych podwyższonych kosztów w cenach sprzedaży.

(62) Kilka stron twierdziło, że producenci unijni nie byli w stanie dostarczać GOES w wystarczającej ilości i o odpowiedniej jakości. Postępowanie wyjaśniające wykazało, że obecnie producenci unijni są w stanie teoretycznie zaspokoić około 80 % popytu na GOES w klasach obecnie produkowanych w Unii.

(63) Komisja ustaliła jednak, i w tym zakresie zgodziła się z tym twierdzeniem, że producenci unijni nie byli w stanie zapewnić najwyższej jakości wymaganej w przypadku transformatorów najbardziej energooszczędnych, aby zaspokoić zwiększony popyt (tj. transformatorów o najniższych technicznie możliwych stratach magnetycznych). Producenci unijni również zgodzili się z tym twierdzeniem. Czynnik ten nie osłabił jednak związku przyczynowego między zwiększoną wielkością przywozu a poważną szkodą poniesioną przez producentów unijnych, ponieważ te problemy związane z jakością nie uniemożliwiły przemysłowi Unii osiągnięcia solidnych stóp zysku w latach 2022 i 2023 (zob. tabela 6).

(64) Kilka stron twierdziło, że wzrost przywozu odzwierciedla rosnący popyt i normalizację rynku po pandemii. Komisja zauważyła, że przemysł Unii powinien był odnieść korzyści z tych sprzyjających warunków rynkowych, ale nie doszło do tego ze względu na rosnący przywóz, który przewyższał wzrost konsumpcji.

(65) Komisja oceniła również wyniki wywozu producentów unijnych na podstawie danych zawartych w otrzymanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja ustaliła, że unijni producenci GOES nieznacznie zwiększyli wielkość wywozu w okresie badanym. W związku z tym Komisja wstępnie odrzuciła argument, że wyniki wywozu przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

(66) Niektóre strony twierdziły również, że szkoda została spowodowana dużymi inwestycjami producentów unijnych i dekarbonizacją. Inwestycje te były jednak konieczne, aby nadal dostarczać dobrej jakości produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym i go ulepszać. Wzrost przywozu i szybkie pogorszenie się sytuacji gospodarczej uniemożliwiły przemysłowi Unii zwiększenie niezbędnych inwestycji w celu osiągnięcia dalszej poprawy jakości.

(67) W rezultacie Komisja nie wskazała żadnych innych czynników, które mogłyby osłabić związek przyczynowy między wzrostem przywozu a poważną szkodą dla producentów unijnych.

8.3. **Wnioski**

(68) Z powyższych powodów Komisja stwierdziła wstępnie, że istnieje związek przyczynowy między znacznym wzrostem przywozu a poważną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Do poważnej szkody poniesionej przez producentów unijnych mogły przyczynić się inne czynniki, w szczególności wysokie ceny energii, ale czynniki te nie osłabiły związku przyczynowego.

9. INTERES UNII

(69) Komisja zbadała, czy przyjęcie środków tymczasowych leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii została oparta na ocenie interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu unijnych producentów, importerów oraz użytkowników.

(70) Przemysł Unii składa się z około 12 producentów, którzy mają siedziby w różnych państwach członkowskich Unii i w 2025 r. zatrudniali bezpośrednio w związku z produktem objętym postępowaniem wyjaśniającym ponad 3 000 osób. Jego zniknięcie miałoby poważne negatywne konsekwencje zarówno dla pracowników, jak i dla regionów, w których znajdują się zakłady produkcyjne.

(71) Ustalono, że przemysł Unii ponosi poważną szkodę wywołaną przez wzrost przywozu. W związku z tym wprowadzenie środków w celu ochrony przemysłu Unii przed tym znacznym wzrostem przywozu wyraźnie leży w interesie przemysłu Unii.

(72) GOES i SLC stanowią niezbędne materiały do produkcji transformatorów, które są istotnymi elementami sieci elektroenergetycznej; ich dostępność i przystępność cenowa mają kluczowe znaczenie dla transformacji energetycznej i bezpieczeństwa dostaw energii w Unii. Przy braku unijnej produkcji GOES i SLC unijny przemysł transformatorowy byłby całkowicie uzależniony od przywozu tych materiałów z państw trzecich. W okresie badanym udział przemysłu Unii w rynku GOES i SLC zmniejszył się o 23 punkty procentowe do 43 %, natomiast udział importerów w rynku nadal rósł, w szczególności przywozu z Chin, który wzrósł do ponad 50 % całkowitego przywozu.

(73) Ponieważ zakłócenia w globalnym łańcuchu dostaw uwypuklają podatność na zagrożenia, posiadanie rentownego przemysłu GOES i SLC zapewnia Unii możliwość utrzymania produkcji przemysłowej i strategicznej autonomii nawet w czasach globalnej niepewności.

(74) Ponadto unijny przemysł GOES i SLC pomaga Unii w osiągnięciu jej celów klimatycznych. Przemysł Unii przestrzega unijnych przepisów dotyczących ochrony środowiska, natomiast przywóz GOES i SLC może prowadzić do ucieczki emisji.

(75) Użytkownicy i importerzy zasadniczo poszukują najniższej możliwej ceny. W ich interesie leży jednak również posiadanie konkurencyjnego i rentownego przemysłu Unii jako niezawodnego źródła dostaw.

(76) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że producenci unijni nie zaspokajali zapotrzebowania użytkowników unijnych ani pod względem ilości, ani jakości. Ponadto całkowite moce produkcyjne unijnego przemysłu GOES nie zaspokoją zapotrzebowania Unii na GOES. GOES produkowane przez przemysł Unii nie spełniałyby wymogów dotyczących strat magnetycznych i hałasu określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 548/2014 ([14]). W związku z tym unijny przemysł transformatorów nie byłby w stanie produkować transformatorów spełniających te wymogi. Ponadto strony twierdziły, że środek ochronny znacznie zwiększyłby ceny GOES i SLC dla unijnego przemysłu transformatorów niższego szczebla. Łącznie zaszkodziłoby to konkurencyjności unijnego przemysłu transformatorów i doprowadziłoby do zwiększenia przywozu transformatorów i zależności od Chin. Komisja wzięła pod uwagę obawy dotyczące dostaw GOES i SLC i wprowadziła cła specyficzne oparte na minimalnych cenach importowych w połączeniu z kontyngentami taryfowymi, które oprócz ochrony przemysłu Unii mają na celu utrzymanie otwartości rynku unijnego na przywóz. Forma środków sprawi również, że ewentualne dodatkowe koszty będą ograniczone do ścisłego minimum dla producentów transformatorów, w szczególności tych, którzy już zaopatrują się w wysokiej jakości GOES po cenach zbliżonych do progu cenowego. Ponadto koszt GOES w transformatorze wynosi średnio od 10 % do 30 % i wzrost kosztów będzie w większości przypadków stanowił jedynie niewielki procent tej wartości. Z drugiej strony wprowadzenie środków umożliwi przemysłowi Unii inwestowanie w celu zwiększenia produkcji wysokiej jakości GOES.

(77) Ponadto twierdzono, że środek dotyczący GOES i SLC prowadziłby do obchodzenia środków. Producenci w państwach wywozu mogli dalej przetwarzać GOES i SLC w rdzenie wbudowywane w transformatory w celu uniknięcia ceł.

([14]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 548/2014 z dnia 21 maja 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/548/2019-11-14.

(78) Komisja rozważyła ten argument i uznała za uzasadnione zastosowanie środków również do rdzeni wbudowanych w transformatory. W związku z tym GOES i SLC, w tym SLC dalej przetwarzane na transformatory, będą podlegać środkom tymczasowym nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia. Włączenie to jest konieczne, aby zapewnić skuteczność środka. Ponadto rdzeń w transformatorze jest możliwy do zidentyfikowania i ma takie same właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne jak rdzeń, który nie został jeszcze wbudowany w transformator.

(79) Kilka stron twierdziło, że wyższe ceny GOES i SLC wynikające ze środka niekorzystnie wpłynęłyby na branżę transformatorów, co opóźniłoby rozbudowę sieci i doprowadziłoby do wyższych cen energii elektrycznej.

(80) Komisja odrzuciła te argumenty. Ceny transformatorów stanowią jedynie niewielką część całkowitych kosztów ponoszonych w związku z eksploatacją sieci elektroenergetycznej. Wpływ wzrostu cen transformatorów na koszty operacyjne sieci, a następnie na ceny energii elektrycznej, uznano za znikomy.

(81) Niektóre strony twierdziły, że wprowadzenie środków ochronnych nie leży w interesie Unii, ponieważ środki te, w połączeniu z mechanizmem dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 („CBAM"), który wkrótce zostanie wprowadzony na mocy przepisów Unii, doprowadzą do jeszcze wyższych cen importowych, co prawdopodobnie będzie miało negatywny wpływ na konkurencyjność producentów transformatorów.

(82) Komisja nie zgadza się z tym argumentem. Producenci unijni stale dostosowują procesy produkcji w celu zapewnienia zgodności z przepisami Unii mającymi na celu obniżenie emisji dwutlenku węgla. Środki CBAM mają na celu utrzymanie konkurencyjności przemysłu Unii wobec producentów w państwach wywozu, którzy zgodnie z przepisami krajowymi nie muszą przestrzegać podobnych przepisów dotyczących redukcji emisji dwutlenku węgla. Przyjęcie tego argumentu podważyłoby wysiłki Unii na rzecz obniżenia emisji dwutlenku węgla, co jest wyraźnie sprzeczne z interesem Unii.

(83) Na podstawie powyższych argumentów i rozważań Komisja ustaliła, że środki ochronne w formach przedstawionych poniżej w sekcji 12.2 zapewnią właściwą równowagę między interesami producentów i użytkowników, z jednej strony przez przeciwdziałanie poważnej szkodzie spowodowanej zwiększonym przywozem, a z drugiej strony przez uwzględnianie interesów producentów transformatorów przez objęcie środkami części SLC wbudowanych w przywożone transformatory.

(84) Środek ten prawdopodobnie posłuży również jako katalizator inwestycji przemysłu Unii w produkcję GOES i SLC oraz późniejszego zwiększenia wykorzystania mocy produkcyjnych. Nałożenie środków pozwoli producentom unijnym na wznowienie i zwiększenie produkcji oraz odzyskanie konkurencyjności. W perspektywie długoterminowej sprawi to, że przemysł Unii będzie bardziej zrównoważony i konkurencyjny.

(85) Na podstawie powyższych ustaleń i dokładnej analizy różnych interesów Komisja wstępnie stwierdziła, że w interesie Unii leży przyjęcie środków ochronnych w formie ceł specyficznych, w oparciu o różnicę między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową poszczególnych klas jakości produktu. Pozytywne skutki dla przemysłu Unii przewyższają ewentualne negatywne skutki dla przemysłu transformatorowego. Ten zrównoważony środek umożliwiałby dalszy przywóz do Unii, zwłaszcza wyrobów wysokiej jakości, oraz gwarantowałby, że zagraniczne dostawy będą nadal zaspokajać potrzeby przemysłu niższego szczebla, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonych poziomów cen dla przemysłu Unii.

(86) Producenci unijni produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym mają strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego i długoterminowej odporności Unii i Unia nie może sobie pozwolić na utratę tego przemysłu. W związku z tym Komisja uważa, że środek ochronny leży w interesie Unii.

10. **OKOLICZNOŚCI KRYTYCZNE**

(87) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2015/478 Komisja zbadała, czy istniały krytyczne okoliczności wymagające podjęcia natychmiastowych działań, gdyż opóźnienie spowodowałoby szkody trudne do naprawienia. W szczególności zbadano obecną sytuację producentów unijnych oraz prawdopodobieństwo dalszego wzrostu przywozu w najbliższej przyszłości.

(88) Producenci unijni znajdowali się już w trudnej sytuacji, jak przedstawiono w sekcji 7 niniejszego rozporządzenia. W szczególności producenci unijni stracili znaczne udziały w rynku i to w warunkach ogólnego wzrostu na tym rynku. Ponadto jeden producent unijny tymczasowo zaprzestał produkcji w jednym ze swoich zakładów ze względu na niestabilną sytuację gospodarczą.

(89) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej w sekcji 5, wielkość istniejącej globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych (z wyłączeniem planowanych dodatkowych mocy produkcyjnych) oszacowano na ponad 842 000 ton, co stanowi ponad dwukrotność konsumpcji w Unii w tym samym okresie. Ze względu na znaczną nadwyżkę mocy produkcyjnych, która przekracza jakikolwiek potencjalny popyt, w tym prognozowany wzrost popytu w krajach wywozu, nadwyżki produkcyjne będą kierowane na rynki krajów przywozu, w tym najprawdopodobniej w Unii, która w przeciwieństwie do wielu innych rynków nadal jest rynkiem otwartym.

(90) Ze względu na środki ochrony handlu w wielu państwach trzecich (zob. motyw (32)) i cła nałożone przez Stany Zjednoczone (zob. motyw (32)) rynek unijny pozostanie atrakcyjnym miejscem przeznaczenia wywozu, jak wyjaśniono w sekcji 5. Biorąc pod uwagę i tak już trudną sytuację producentów unijnych, jakikolwiek dalszy wzrost przywozu byłby niemożliwy do przyjęcia.

(91) W związku z tym Komisja uznała, że ze względu na poważną szkodę poniesioną przez producentów unijnych oraz ryzyko dalszego wzrostu przywozu występują okoliczności krytyczne. Wszelkie opóźnienie w przyjęciu tymczasowych środków ochronnych spowodowałoby trudną do naprawienia szkodę. Komisja stwierdza zatem, że należy niezwłocznie przyjąć tymczasowe środki ochronne.

11. **WYŁĄCZENIA NIEKTÓRYCH PAŃSTW Z ZAKRESU ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH**

(92) Po wszczęciu postępowania Kolumbia, Rada Współpracy Państw Zatoki, Islandia, Meksyk, Ukraina, Szwajcaria, Tajwan i Tajlandia twierdziły, że należy je wyłączyć z zakresu środków ze względu na status kraju rozwijającego się, albo ze względu na nieznaczną wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym do Unii, albo ze względu na dwustronną umowę handlową obowiązującą między nimi a Unią.

(93) Kilka stron zwróciło się o wyłączenie Japonii i Korei z zakresu środków, ponieważ państwa te wywożą wysokiej jakości rodzaje produktów niewytwarzane w Unii, które w związku z tym nie konkurują z rodzajami wytwarzanymi przez producentów unijnych.

(94) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2015/478 i międzynarodowymi zobowiązaniami Unii środków tymczasowych nie można stosować wobec produktów pochodzących z państwa rozwijającego się będącego członkiem WTO lub z Algierii ([15]), tak długo, jak udział tego państwa w przywozie danego produktu do Unii nie przekracza 3 %, pod warunkiem że państwa rozwijające się będące członkami WTO z indywidualnymi udziałami w przywozie mniejszymi niż 3 % nie przekraczają łącznie 9 % całkowitego przywozu danego produktu do Unii.

(95) W załączniku III.1 wymieniono wszystkie kraje rozwijające się, które są członkami WTO i w związku z tym są uprawnione do zwolnienia ze środka ochronnego.

(96) Wstępne ustalenie dokonane przez Komisję wskazuje, że przywóz produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym pochodzącego z krajów rozwijających się będących członkami WTO nie spełniałby wymogów umożliwiających skorzystanie z wyżej wymienionego odstępstwa, gdyby przywóz z tych krajów był rozpatrywany w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym jako całości. Jeżeli natomiast przywóz z tych krajów jest rozpatrywany według rodzaju produktu, wówczas, z wyjątkiem jednego rodzaju produktu, odstępstwo przynosi korzyści wielu członkom WTO będącym krajami rozwijającymi się. W związku z tym i zgodnie z dotychczasową praktyką Komisja uważa, że na tym etapie właściwe jest obliczenie wielkości przywozu z krajów rozwijających się w oparciu o każdy rodzaj produktu. Ponadto podwyżkę taryf ustala się według rodzaju produktu, biorąc pod uwagę znaczne różnice w poziomach cen. W załączniku III.2 (*Wykaz rodzajów produktów pochodzących z krajów rozwijających się, do których mają zastosowanie środki tymczasowe*) określono kraje rozwijające się, które podlegają tymczasowym środkom ochronnym.

([15]) 2005/690/WE: decyzja Rady z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie zawarcia Układu Eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną, z drugiej strony, Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2005/690/oj.

(97) Ponadto, jak wyjaśniono również w sekcji 4, na podstawie obowiązujących przepisów Unii wymagane jest zwolnienie przywozu z Ukrainy ze stosowania środków ochronnych. Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) 2025/1153 ([16]) zawieszające stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w zakresie, w jakim odnoszą się one do przywozu z Ukrainy. Zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem i zgodnie z wymogiem dotyczącym równoległości przywóz z Ukrainy wyłączono z zakresu przedmiotowego dochodzenia w sprawie środków ochronnych ([17]).

12. WNIOSKI I WPROWADZENIE ŚRODKA TYMCZASOWEGO

12.1. Wprowadzenie środka tymczasowego

(98) Wstępnie stwierdzono, że producenci unijni ponoszą poważną szkodę. Mając na uwadze okoliczności krytyczne, uznaje się, że należy przyjąć tymczasowy środek ochronny, aby zapobiec dalszym szkodom dla przemysłu UE, które będą trudne do naprawienia, przed zakończeniem prowadzonego postępowania wyjaśniającego.

12.2. Forma, poziom i okres obowiązywania środka tymczasowego

(99) Przy podejmowaniu decyzji o najwłaściwszej formie środka Komisja wzięła pod uwagę kilka elementów. Po pierwsze, Komisja rozważyła, co jest odpowiednie do naprawienia szkody poniesionej przez producentów unijnych. W tym względzie Komisja skonstruowała cenę niewyrządzającą szkody, na którą składają się koszty sprzedanych towarów z dodanym zyskiem docelowym w wysokości 15 %. Uznano, że taki zysk docelowy jest niezbędny, aby umożliwić inwestycje wymagane do uzyskania produktów najwyższej jakości, zgodnie z rosnącym popytem na rynku.

(100) Po drugie, Komisja wzięła pod uwagę istniejące – i mające obowiązywać nadal –środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu GOES z pięciu państw ([18]), w przypadku których cło specyficzne związane z różnicą między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową uznano za najbardziej odpowiednie, głównie ze względu na potrzebę zapewnienia użytkownikom, tj. przemysłowi transformatorowemu możliwości dalszego przywozu produktów wysokiej jakości po cenach nieskutkujących nadmiernym wzrostem kosztów dla tych producentów. Ponieważ środki wprowadzono w 2015 r., przywóz w szczególności z Japonii i Korei Południowej, głównie produktów wysokiej jakości, odbywał się po cenach wyższych od poziomów minimalnych cen importowych, co oznaczało, że nie płacono żadnych ceł. Jednocześnie obowiązujące środki zapewniły podstawowy poziom ochrony przemysłu Unii przed przywozem po niskich, wyrządzających szkodę cenach. Cła specyficzne związane z minimalnymi cenami importowymi zostały ustalone ponad 10 lat temu, zatem są one obecnie nieaktualne, ponieważ ich poziomy są zbyt niskie, a więc nie zapewniają już skutecznej ochrony przemysłu Unii.

(101) Po trzecie, Komisja kierowała się wcześniejszą praktyką w postępowaniach w sprawie środków ochronnych oraz zobowiązaniami międzynarodowymi, deklarując, że należy utrzymywać tradycyjne przepływy handlowe w zakresie, w jakim nie pogłębiają one stwierdzonej poważnej szkody. W tym względzie Komisja uznała również, że aby obliczyć wielkość kontyngentu taryfowego w odniesieniu do przywozu od innych partnerów handlowych w tym samym reprezentatywnym okresie, nieproporcjonalnie wysoki wzrost przywozu, który stwierdzono w przypadku przywozu z Chin, należy ustalić maksymalnie na poziomie średniej stopy wzrostu w latach 2021–2023 (43 %) i tę stopę wzrostu stosować do wzrostu przywozu w latach 2023–2025.

(102) Po czwarte, niektóre strony twierdziły, że aby środek był skuteczny, powinien również obejmować produkt objęty postępowaniem wyjaśniającym w przypadku wbudowania go w transformator Komisja zgodziła się z tym twierdzeniem i uznała, że tymczasowe środki ochronne powinny rzeczywiście mieć zastosowanie do produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym, jeżeli jest on wbudowany w produkty rynku niższego szczebla, tj. w transformatory. Włączenie to ma na celu uniknięcie spadku przywozu produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym po wprowadzeniu tymczasowych środków ochronnych, co spowodowałoby wzrost przywozu bezpośrednich produktów rynku niższego szczebla, tj. transformatorów, i znacznie zmniejszyłoby skuteczność środka ochronnego. Rdzeń stalowy jest wbudowany w transformator, ale nie ulega w nim przekształceniu, w związku z czym można go zidentyfikować w transformatorze.

([16]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1153 z dnia 5 czerwca 2025 r. w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia (UE) 2015/478 w odniesieniu do przywozu produktów ukraińskich do Unii, Dz.U. L, 2025/1153, 5.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1153/oj.

([17]) Przedmiotowy środek zapewnia traktowanie przysługujące członkom WTO również krajom niebędącym członkami WTO.

([18]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1953 z dnia 29 października 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki, Dz.U. L 284 z 30.10.2015, s. 109, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1953/oj.

(103) W świetle powyższych ustaleń Komisja wstępnie stwierdziła, że najwłaściwszą formą środka ochronnego byłoby cło specyficzne odzwierciedlające różnicę między ustalonym progiem cenowym a rzeczywistą ceną importową w połączeniu z kontyngentem taryfowym dla poszczególnych rodzajów produktu. Poziom ustalonego progu cenowego będzie inny w granicach kontyngentu i poza granicami kontyngentu. Środek ten będzie chronić przemysł Unii przed wzrostem przywozu po niskich, wyrządzających szkodę cenach, a jednocześnie zapewni producentom transformatorów możliwość dalszego przywozu produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym, w szczególności produktów wysokiej jakości z Japonii i Korei Południowej. Obecnie przywóz ten odbywa się już po cenach, które nie są dalekie od wstępnie ustalonych progów cenowych, a czasami nawet po wyższych cenach. W związku z tym ta forma środka spowoduje możliwie najmniejsze zakłócenia w handlu i zagwarantuje, że ewentualny wpływ na koszty ponoszone przez producentów transformatorów będzie ograniczony do ścisłego minimum.

(104) W odniesieniu do rdzenia wbudowanego w transformatory Komisja stwierdziła, że wprowadzenie cła specyficznego wyrażonego w EUR/t, odpowiadającego różnicy między progiem cenowym ustalonym w przypadku rdzeni a średnią ceną importową opartą na danych Eurostatu w latach 2023 i 2025, byłoby najbardziej odpowiednie i praktyczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

(105) Komisja uznała, że należy wprowadzić odrębny kontyngent dla GOES i SLC. Poziomy kontyngentów powinny opierać się na średnim poziomie przywozu z ostatnich trzech lat. Ponadto niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że należy uwzględnić przywóz w ramach procedury uszlachetniania czynnego, przydzielić Japonii wysoki kontyngent, wprowadzić kontyngenty w cyklu kwartalnym oraz ustanowić system przenoszenia kontyngentów.

(106) Ze względu na interes Unii oraz w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania wielkości kontyngentów taryfowych Komisja uznała, że należy je przydzielać z jednej strony do kontyngentów krajowych dla państw, które mają istotny interes w dostawach określonego rodzaju produktu objętego dochodzeniem, a z drugiej strony do wszystkich innych miejsc pochodzenia.

(107) Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że „istotny interes w dostawach" mają państwa o udziale przekraczającym w ciągu ostatnich trzech lat 5 % przywozu w odniesieniu do danego rodzaju produktu objętego dochodzeniem. Wszystkim pozostałym krajom dokonującym dostaw należy przydzielać rezydualny kontyngent taryfowy („kontyngent rezydualny") w oparciu o średnią wielkość pozostałego przywozu z ostatnich trzech lat. Kontyngent rezydualny należy przydzielać zgodnie z porządkiem chronologicznym według dat przyjęcia zgłoszeń celnych do dopuszczenia do obrotu, jak przewidziano w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447. Ta metoda zarządzania wymaga ścisłej współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.

(108) Kwalifikowalność do wyłączenia z kontyngentów taryfowych towarów przywożonych z krajów rozwijających się zależy od pochodzenia tych towarów. Należy zatem stosować obecnie obowiązujące w Unii kryteria określania niepreferencyjnego pochodzenia towarów.

(109) Niniejszym tworzy się kody TARIC wymienione w ZAŁĄCZNIKU II.

(110) Środki tymczasowe powinny mieć zastosowanie przez 155 dni kalendarzowych (do dnia 26 lutego 2027 r.) od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Z zastrzeżeniem art. 4 niniejszym otwiera się specjalne kontyngenty taryfowe w odniesieniu do przywozu do Unii GOES i SLC objętych kodami CN (7225 11 00, 7226 11 00 i 8504 90 13) na okres 155 dni kalendarzowych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Niniejszym wprowadza się tymczasowe cło ochronne w odniesieniu do przywozu do Unii niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, obecnie objętych kodami CN 7225 11 00 i 7226 11 00, na okres 155 dni kalendarzowych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Niniejszym wprowadza się tymczasowe cło ochronne w odniesieniu do przywozu do Unii stalowych blach i rdzeni, nawet pakietowanych lub zwijanych, obecnie objętych kodem CN 8504 90 13, nawet wbudowanych w transformatory objęte kodami CN 8504 21 00, 8504 22 10, 8504 22 90, 8504 23 00, 8504 31 21, 8504 31 29, 8504 31 80, 8504 32 00, 8504 33 00 i 8504 34 00, przez okres 155 dni kalendarzowych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Wszystkimi kontyngentami taryfowymi przydzielonymi na podstawie niniejszego rozporządzenia należy zarządzać zgodnie z zasadą kolejności zgłoszeń, jak przewidziano w art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Kwota tymczasowego cła ochronnego mającego zastosowanie do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 jest równa różnicy między ustalonym progiem cenowym wymienionym w załączniku I a ceną netto na granicy Unii, przed ocleniem, jeżeli cena ta jest niższa od wspomnianego progu. Poziom ustalonego progu cenowego będzie inny w granicach kontyngentu i poza granicami kontyngentu. Jeżeli cena netto na granicy Unii jest równa ustalonemu progowi cenowemu wymienionemu w załączniku I lub wyższa od niego, nie pobiera się cła.

5. Kwota tymczasowego cła ochronnego mająca zastosowanie do produktów wymienionych w art. 1 ust. 3, jeżeli nie są one wbudowane w transformatory, jak określono w art. 1 ust. 3, jest równa różnicy między ustalonym progiem cenowym wymienionym w załączniku I a ceną netto na granicy Unii, przed ocleniem, jeżeli cena ta jest niższa od wspomnianego progu. Poziom ustalonego progu cenowego będzie inny w granicach kontyngentu i poza granicami kontyngentu. Jeżeli cena netto na granicy Unii jest równa ustalonemu progowi cenowemu wymienionemu w załączniku I lub wyższa od niego, nie pobiera się cła.

6. Kwota tymczasowego cła ochronnego mająca zastosowanie do produktów wymienionych w art. 1 ust. 3, jeżeli są one wbudowane w transformatory, jak określono w art. 1 ust. 3, wynosi 1 140 EUR za tonę produktu wymienionego w art. 1 ust. 3, wbudowanego w transformator, zgłoszonego do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii. Podmioty gospodarcze deklarują masę rdzenia w transformatorze w tonach. Produkty wymienione w art. 1 ust. 3, jeżeli są wbudowane w transformatory, jak określono w art. 1 ust. 3, nie podlegają kontyngentom.

7. Ustalone progi cenowe dla poszczególnych rodzajów produktu wymieniono w załączniku I.

8. Niektóre kody TARIC ustanowione rozporządzeniem (UE) 2015/1953 zastępuje się kodami TARIC utworzonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

1. Pochodzenie wszelkich produktów, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, określa się zgodnie z obowiązującymi w Unii przepisami dotyczącymi niepreferencyjnego pochodzenia towarów.

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają odpowiednie obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Państwa członkowskie oraz Komisja ściśle współpracują ze sobą w celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

W odniesieniu do produktu objętego postępowaniem wyjaśniającym w załączniku III wyszczególniono kraje rozwijające się będące krajami pochodzenia, które są objęte środkami określonymi w art. 1.

Artykuł 5

Przywóz produktu objętego dochodzeniem, który pochodzi z Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, Kenii i Ukrainy, nie jest objęty środkiem określonym w art. 1.

Artykuł 6

W przypadku przywozu objętego przedmiotowymi tymczasowymi cłami ochronnymi, który podlega również cłom antydumpingowym nałożonym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/58, nie pobiera się ceł antydumpingowych w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, ponieważ cła te są niższe niż tymczasowe cła ochronne.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 września 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

I.1 **Próg cenowy mający zastosowanie w odniesieniu do wzrostu cła**

Rodzaj produktu	Kody TARIC	Próg cenowy (EUR/t)	
		W granicach kontyngentu	Poza granicami kontyngentu
GOES	7225 11 00 11	3 400	3 500
GOES	7225 11 00 12	3 100	3 500
GOES	7225 11 00 15	2 800	3 500
GOES	7225 11 00 19	2 800	3 500
GOES	7225 11 00 90	3 400	3 500
GOES	7226 11 00 12	3 400	3 500
GOES	7226 11 00 13	3 100	3 500
GOES	7226 11 00 14	2 800	3 500
GOES	7226 11 00 16	2 800	3 500
GOES	7226 11 00 19	3 400	3 500
GOES	7226 11 00 92	3 400	3 500
GOES	7226 11 00 93	3 100	3 500
GOES	7226 11 00 94	2 800	3 500
GOES	7226 11 00 96	2 800	3 500
GOES	7226 11 00 99	3 400	3 500
Blachy	8504 90 13 10	4 000	4 550
Rdzenie	8504 90 13 90	5 000	5 600

I.2 **Wielkość kontyngentów taryfowych**

Rodzaj produktu	Kody HS i CN	Przydział według kraju (w stosownych przypadkach)	Wielkość kontyngentu taryfowego (tony netto) obowiązująca do dnia 26 lutego 2027 r.	Stawka cła dodatkowego	Numery porządkowe
GOES	7225 11, 7226 11	Chiny	30 693,68	Zob. załącznik I.1	09.0535
		Japonia	23 103,61	Zob. załącznik I.1	09.0536
		Republika Korei (Korea Południowa)	4 789,93	Zob. załącznik I.1	09.0537
		Inne państwa	5 360,39	Zob. załącznik I.1	09.0538
Blachy i rdzenie	8504 90 13	Turcja	14 161,55	Zob. załącznik I.1	09.0539
		Chiny	4 241,07	Zob. załącznik I.1	09.0540
		Zjednoczone Emiraty Arabskie	2 704,99	Zob. załącznik I.1	09.0541
		Inne państwa	2 694,36	Zob. załącznik I.1	09.0542

ZAŁĄCZNIK II

Kody TARIC	Wyszczególnienie
7225 11 00 11	O maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,7 W/kg
7225 11 00 12	O maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,7 W/kg, ale nie większych niż 0,9 W/kg
7226 11 00 12	O maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,7 W/kg
7226 11 00 13	O maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,7 W/kg, ale nie większych niż 0,9 W/kg
7226 11 00 92	O maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,7 W/kg
7226 11 00 93	O maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,7 W/kg, ale nie większych niż 0,9 W/kg
8504 90 13 10	Blachy stalowe do stosowania w transformatorach i wzbudnikach
8504 90 13 90	Rdzenie stalowe do stosowania w transformatorach i wzbudnikach

ZAŁĄCZNIK III

III.1 Wykaz krajów rozwijających się, członków WTO, oraz Algieria

Afganistan, Albania, Algieria, Angola, Antigua i Barbuda, Arabia Saudyjska, Argentyna, Armenia, Bahrajn, Bangladesz, Barbados, Belize, Benin, Boliwia, Botswana, Brazylia, Brunei Darussalam, Burkina Faso, Burundi, Chile, Chiny, Czad, Czarnogóra, Demokratyczna Republika Konga, Dominika, Dominikana, Dżibuti, Egipt, Ekwador, Eswatini, Fidżi, Filipiny, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Gruzja, Gujana, Gwatemala, Gwinea Bissau, Gwinea, Haiti, Honduras, Hongkong, Indie, Indonezja, Jamajka, Jemen, Jordania, Kambodża, Kamerun, Katar, Kazachstan, Kenia, Kirgistan, Kolumbia, Kongo, Kostaryka, Kuba, Kuwejt, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Lesotho, Liberia, Macedonia Północna, Madagaskar, Makau, Malawi, Malediwy, Malezja, Mali, Maroko, Mauretania, Mauritius, Meksyk, Mjanma/Birma, Mołdawia, Mongolia, Mozambik, Namibia, Nepal, Niger, Nigeria, Nikaragua, Oman, Pakistan, Panama, Papua-Nowa Gwinea, Paragwaj, Peru, Republika Południowej Afryki, Republika Środkowoafrykańska, Republika Zielonego Przylądka, Rwanda, Saint Kitts i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Salwador, Samoa, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Sri Lanka, Surinam, Tadżykistan, Tajlandia, Tanzania, Togo, Tonga, Trynidad i Tobago, Tunezja, Turcja, Uganda, Ukraina, Urugwaj, Vanuatu, Wenezuela, Wietnam, Wybrzeże Kości Słoniowej, Wyspy Salomona, Zambia, Zimbabwe, Zjednoczone Emiraty Arabskie

III.2 – Wykaz rodzajów produktu pochodzących z krajów rozwijających się, do których stosuje się środki tymczasowe

Kraj / rodzaj produktu	GOES	Blachy i rdzenie
Chiny	X	X
Brazylia	X	
Turcja		X
Zjednoczone Emiraty Arabskie		X